Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31247
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

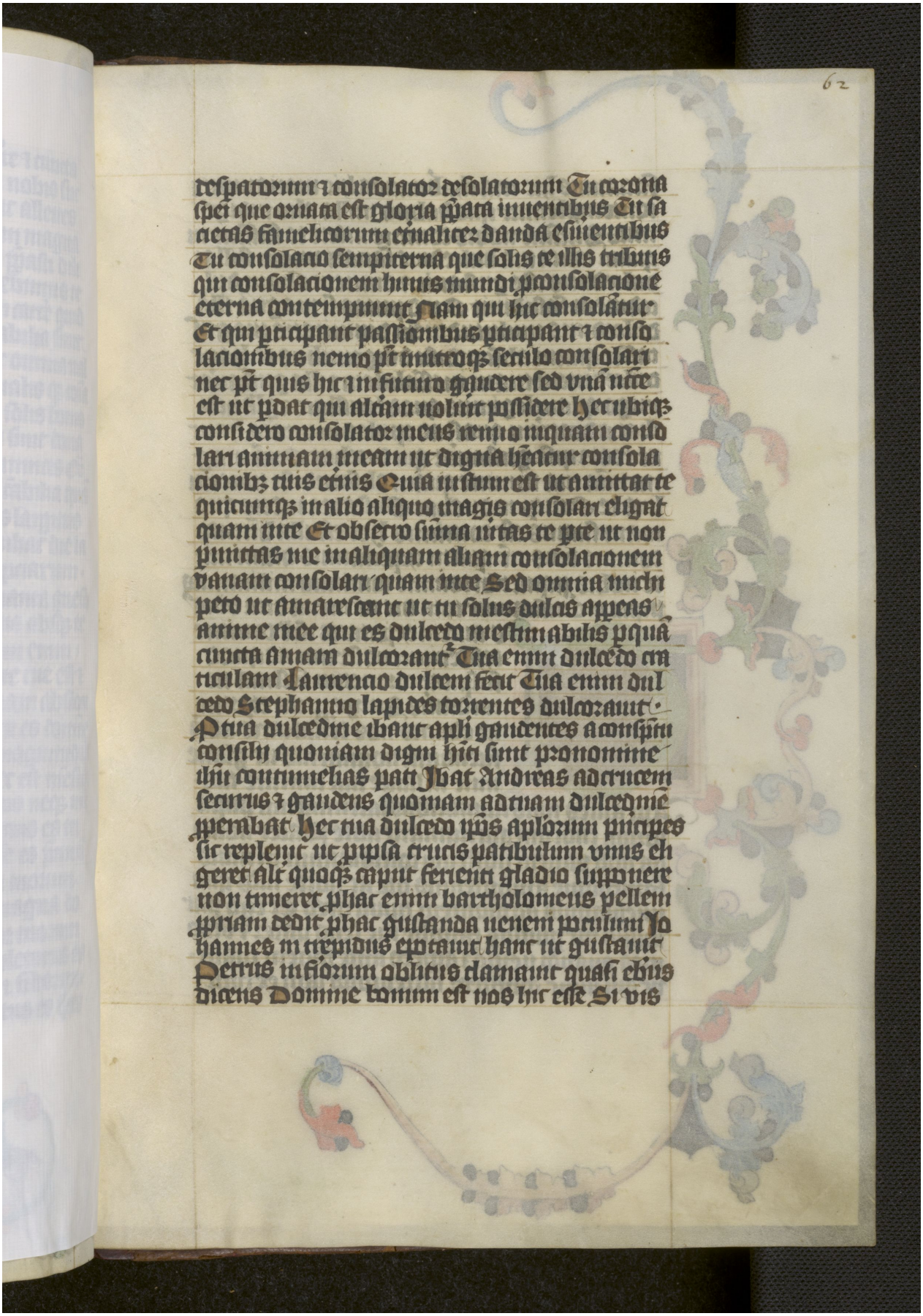

62

despatorum & consolator desolatorum Tu corona
spei que ornata est gloria patria iuuenibus Tu sa
cietas sanctorum cunctis dauda esiuentibus
Tu consolacio sempiterna que solus te illis tribuis
qui consolacionem huius mundi pro consolacione
eterna contemptunt Nam qui hic consolantur
et qui pro capant passionibus pro capant & conso
lacionibus nemo pt̃ uterq; seruilo consolari
nec pt̃ quis hic in finito gaudere sed una nõ
est ut pdat qui alam nolunt possidere Hec ubiq;
considero consolator meus nemo inquam consol
lari animam meam ut digna hẽatur consola
cionib; tuis cunis Quia iustum est ut amittat te
quicunq; in alio aliquo magis consolari eligat
quam me Et obsecro summa uitas te pte ut non
punitas me in aliquam aliam consolacionem
vanam consolari quam me Sed omnia mich
peto ut amare scant ut tu solus dulcis appeas
anime mee qui es dulcedo mestum abilis pqua
cuncta amam dulcorant Tua enim dulcedo cu
cullam Laurencio dulcem fecit Tua enim dul
cedo Stephano lapides torrentes dulcorauit
O tua dulcedine ibant apli gaudentes a conspm
consilij quoniam digni hiti sunt pro nomine
ihu contumelias pati Ibat Andreas ad crucem
securus & gaudens quoniam ad tuam dulcedinẽ
properabat Hec tua dulcedo ipos aplorum principes
sic replenit ut pipsa crucis patibulum vnus eli
geret alt quoq; caput ferienti gladio supponere
non timeret phac enim bartholomeus pellem
priam dedit phac gustanda uenenum pocilum Jo
hannes intrepidus exportauit hanc ut gustauit
Petrus in fidem obstinus clamauit quasi ebius
dicens Domine bonum est nos hic esse Si vis